

**concert
info
Virtuoso!**

de Doelen

**PRJCT Amsterdam
en Maarten Engeltjes**

**dinsdag 15 november 22
Laurenskerk Rotterdam, 20:30**

programma

di 15 nov 22 | Laurenskerk Rotterdam, 20:30

Virtuoso!

Antonio Vivaldi (1678-1741)

Perfidissimo cor! Iniquo fato!, RV 674

Domenico Gabrielli (1651-1690)

Cellosonate nr. 1

Antonio Vivaldi

Qual per ignoto calle, RV 677

Claudio Monteverdi (1567-1643)

Oblivion Soave

Giovanni Girolamo Kapsberger (ca. 1580-1651)

Toccata Arpeggiata

Francesco Cavalli (1602-1676)

Delizie Contente

Claudio Monteverdi

Si dolce e 'l tormento

Antonio Vivaldi

Pianti, sospiri e dimandar mercede

uitvoerenden

PRJCT Amsterdam

Maarten Engeltjes **countertenor**

Petr Hamouz **cello**

Asako Ueda **theorbe**

toelichting

een wereld op zich

De wereldse cantates van Antonio Vivaldi zijn elk bijna een opera op zich. De cantates hebben pastorale teksten en gaan vaak over liefdesproblemen – een groot contrast met Vivaldi's kenmerkende opgewektheid die te horen is in zijn concerten.

De liefde is in deze cantates verraderlijk en wreed. In *Qual per ignoto calle* maakt de verteller een duistere reis naar de krochten van zijn gepijnigde hart. In andere cantates smeekt de minnaar om genade, of smeedt hij wraak-zuchtige plannen.

Vivaldi's cantates beleven de laatste jaren een revival. Behalve een groot vioolpedagoog moet hij ook een kundig zangleraar zijn geweest,

want veel van zijn leerlingen werden later bekende operasterren. De virtuositeit van zijn opera's en cantates is onweerstaanbaar. Naast deze cantates speelt PRJCT Amsterdam enkele pareltjes van Claudio Monteverdi en Francesco Cavalli en twee instrumentale werken, een cellosonate van Domenico Gabrielli en een toccata van Giovanni Girolamo Kapsberger.

Antonio Vivaldi

Vivaldi - Perfidissimo cor! Iniquo fato!, RV 674

Recitativo

Perfidissimo cor!
Iniquo fato!
Iniquissimo amor! Tirsi spietato.
Dov'è l'amore, che per me'
nel tuo core si nutrive?
Ah, lungi dal tuo petto svani si fermo affetto.
Io sò bene, io sò, che se un amante ottiene ciò
che brama
di poi più non si cura.
Ah disleal, ah ingrato ! Perfidissimo cor,
Tirsi spietato.

Aria

Nel torbido mio petto
s'aggira un ombra squallida
di sdegno e crudeltà.

E questi la vendetta,
che canullar pretende,
l'onta d'infedeltà.

Recitativo

Così dunque Tradisci,
chi contenta t'offerse i primi affetti?
Dimmi qual fide mai,
infido aver tu puoi
se chiaro vedi,
che di tua f'e il candore si rassomiglia
alla vernale brina, che tocca un poco
dall' artura face in niente tutta
si dissolve e sface.
Così per te ô inhumano
per credit ti in amor ogn'una cede.

Misera amante è quella, che ti crede.

Aria

Più amar' non spero nò
se il primo m'inganno
e infido mi tradi.
Misera ancor per me
che ancor non spero f'e
se l'amor mio svani.

Recitatief

Meest verraderlijke hart!
onrechtvaardig lot.
Meest beruchte liefde, Genadeloze Tirsis!
Waar is de liefde, die jij
ooit in je hart voor mij koesterde
Ver weg van je borst, die eens standvastige
liefde is verdwenen
Ik weet goed, ja ik weet, dat als een minnaar
zijn zin krijgt, hij voortaan nergens om geeft
O, ontrouwe, o ondankbare
meest verraderlijke hart, genadeloze Tirsis!

Aria

In mijn koortsachtige borst
kronkelt een ellendige schim
langs ongenoegen en wreedheid

Dit is de wraak
die poogt de schande
van ontrouw te verhullen

Recitatief

Bedrieg je dus iemand
die jou vreugdevol haar eerste liefde aanbod
zeg mij, trouweloze man
Hoeveel vertrouwen kun je hebben
Als ik duidelijk zie
Dat de puurheid van jouw vertrouwen is
als een lentevorst,
licht geroerd door de gloeiende toorts, dat
volledig verdwijnt en smelt
Zo ben jij, onmenselijke
Aan wie ieder zich onderwerpt die in liefde
gelooft
Ongelukkig is het meisje dat in jou gelooft

Aria

Ik hoop nooit meer lief te hebben
Mijn eerst lief heeft mij bedrogen
En mij sluw misleid
Ik ben niet langer ellendig
Want ik hoop ik meer op trouw
Sinds mijn liefde is verdwenen

Vivaldi - Qual per ignoto calle, RV677

Recitativo

Qual per ignoto calle
muove dubbioso pellegrino il piede,
desio l'incalza e reo timor l'arresta;
Nel profondo di tetra orrida valle,
senza raggio di stella caliginosa notte
preme e lo circonda.
Terribile tempesta
di spessi e tuoni lampi
lo sbigottito cor preme, e flagella;
Pur vinto del desio prende coraggio,
timor non cuore e segue il suo viaggio.
Tal misero son io
che nel sentier d'amore,
benche d'aspro rigore
provi armata colei mi vuol morto,
pur con occulta forza non manco,
e non si smorza in me la fiamma,
e spero alfin conforto.

Aria

Quel passagier son io che vo cercando in te,
mia bella, amore e fé ;
E sol ritrovo, oh Dio, rigore e crudeltà.

E pur costante Irène,
bella nemica mia,
men orgogliosa e rio
speró che di mie pene
un giorno avrai pietà.

Recitativo

Deh piu non regni nel tuo gentil petto
una si flera voglia,
che mal conviensi a delicato viso
di voler la mia morte
doppo tanti tormenti e tante pene.
Cangia dunq ben amio, cangia consiglio;
Volgi sereno il ciglio
à me che t'amo d'un amor si forte
che mai per tempo, o variar di loco
s'estinguerà si caro, e gentil fuoco.

Recitatief

Als de wijfelende pelgrim
zich door onbekende straten beweegt
bedrukt de lust hem en remt de angst hem
in de diepten van het sombere, gruwelijke
zonder sterren, waar de duistere nacht
zich ontvouwt en hem omringt
een verschrikkelijke storm
met dikwijls donder en bliksem
vervolgt het hart en kwelt het.
Overweldigd door verlangen, wees moedig
vrees niet, hart, en ver volg je weg
Zoveel verdriet heb ik
dat in het pad der liefde
gevuld met wrede ontbering
jij mij geladen die vrouw toont die mij dood wil
hoewel verborgen, ontbreekt de kracht niet
De vlam in mij is niet gedoopt
En hoop brengt op z'n minst troost

Aria

Ik ben de reiziger die op zoek gaat naar jou
mijn prachtige liefde en trouw
en ik vind slechts kilte en wreedheid.

En nog onvergeven Irene
Mijn prachtige vijand
Minder hovaardig en geslepen
Ik hoop dat ik uit mijn pijn
Op een dag genade zal hebben

Recitatief

Helaas! Niet meer heerst in jouw edele borst
een verlangen dat zo vurig is
dat het kwaad naar jouw tere gelaat komt
door mij dood te wensen
en mijn vele kwellingen te verdubbelen
Verander toch, mijn lief, volg mijn advies
wend je ogen kalm tot mij
Wie bemint je met een liefde zo sterk
wat zal nooit, waar of wanneer dan ook
doven, zo lieflijk, een teder vuur

Muziekgebouw aan 't IJ © Mele Meivogel

Muziekgebouw aan 't IJ © Mele Meivogel

Aria

Qual doppio lampi, e turbini appar l'aurora
fulgida
a dissipar le tenebre d'oscura notte orribile,
e il pellegrino timido ritorna a consolar.

Così men flero, e rigido se volgi a me
l'amabile ciglio ridente,
e placido, pieno d'amor,
di giuhilo, scordato di mie lacrime
benediro il penar.

Monteverdi – Oblivion soave (uit 'L'incoronazione di Poppea', SV 308)

Adagiati, Poppea,
Acquietati, anima mia:
Sarai ben custodia
Oblivion soave
I dolci sentimenti in te,
Figlia, addormenti.
Posatevi, occhi ladri
Aperti, deh, che fate,
Se chiusi ancor rubate?
Poppea, rimanti in pace;
Luci care e gradite,
Dormite omai dormite

Aria

Wanneer na bliksem en donder, de gloeiende
schemering de duisternis
van de verschrikkelijke nacht lijkt te verdrijven
keert de schuchtere pelgrim terug in blijdschap

Aldus, minder hooghartig en streng, wendt je je
liefhebbende, heldere ogen tot me;
en kalm, vol liefde van vreugde
en mijn tranen vergeten
zal ik mijn lijden zegenen

Ga nu liggen, Poppea,
Wees stil, mijn lief
je zult beschermd worden,,
Moge tedere vergetelheid
zoete gedachten in jou,
mijn kind, dommelen
Rust uit, dievenogen
Waarom openblijven als
jij alle harten kan stelen
Poppea, blijf rustig
beminde ogen, liefhebbende ogen
Slaap nu, slaap

Cavalli – Delizie, contenti (uit 'Giasone')

Delizie contente, che l'alma beate fermate.
Su questo mio core deh più,
deh più non stillate le gioie d'amore.
Delizie mie care, fermatevi qui:
non so più bramare, mi basta così.
In grembo agli amori fra dolci catene morir,
morir mi conviene, dolcezza omicida a morte,
a morte mi guida, mi guida in braccio al mio
bene.

Vreugdevolle genoegens, die mijn ziel zegenen,
komen ten einde. Op mijn hart
vloeit de vreugde der liefde niet meer
Beminde geneugten, hier ten einde gekomen
Ik kan niet langer verlangen, het is genoeg
In de schoot van de liefde, in zoete ketenen wil
ik vervallen.
Dodelijke liefde, leid me naar de dood in de
armen van mijn geliefde.

Monteverdi – Si dolce è'l tormento, SV 332

Si dolce è'l tormento
Ch'in seno mi sta,
Ch'io vivo contento
Per cruda beltà.
Nel ciel di bellezza
S'accreschi fiera

Zo zoet is de kwelling
Die schroeit mijn gemoed,
Ik ben toch gelukkig
Met wat wreedheid doet.
In 't rijk van de schoonheid
Regeert slechts de wreedheid

Et manchi pietà:
Che sempre qual scoglio
All'onda d'orgoglio
Mia fede sarà.

Per foco e per gelo
Riposo non hò.
Nel porto del Cielo
Riposo haverò.
Se colpo mortale
Con rigido strale
Il cor m'impiegò,
Cangiando mia sorte
Col dardo di morte
il cor sanerò...

La speme fallace
Rivolgam' il piè.
Diletto ne pace
Non scendano a me.
E l'empia ch'adoro
Mi nieghi ristoro
Di buona mercè:
Tra doglia infinita,
Tra speme tradita
Vivrà la mia fè.

Se fiamma d'amore
Già mai non senti
Quel riggido core
Ch'il cor mi rapì,
Se nega pietate
La cruda beltate
Che l'alma invaghì:
Ben fia che dolente,
Pentita e languente
Sospirimi un dì.

Die meelij ontbeert.
Als rots onder golven
Van haar trots bedolven
Blijf 'k trouw onverveerd.

In kou en in hitte
Is rust mij steeds vreemd,
Het is slechts de hemel
Die onrust mij neemt.
Laat mij de dood smaken,
En pijlen mij raken,
Tot diep in mijn hart -
De pijl van de liefde,
Die mijn hart doorkliefde,
Geneest weer mijn smart.

Laat valse verwachting
Nu heengaan van mij.
Dat blijdschap en vreugde
Nu wijk van mijn zij:
Laat nu maar die wrede
Mij roven mijn vrede,
Mijn fraai luchtkasteel --
Hoe groot ook mijn smart is,
Verraden mijn hart is,
Trouw blijf ik geheel.

Als vlammen der liefde
Nooit branden in 't hart
Van haar die hardvochtig
Mijn hart vult met smart;
Als immer die schoonheid
Wil kwellen met wreedheid
Het hart in mijn zij -
Laat ooit liefdes pijnen
En spijt haar doen kwijnen
En smachten naar mij.

Vivaldi – Pianti, sospiri e dimandar mercede, RV 676

Recitativo

Pianti, sospiri, e dimandar mercede
Lusinghe son di femina incostante, Che per
vantarsi amante
D'un incorrotta fede
Dan per pegno d'affetto.

Recitatief

Tranen, zuchten, smeken om genade
zijn de listen van een wispelturige vrouw
die zij, om te pochen dat ze een geliefde is
van standvastige trouw,
geeft als blijk van haar affectie.

libretto

Ma che poi nel suo petto
Vi regni un tal amor, ah non è vero; Se i pianti
ed i sospiri
E la chiesta mercé d'amante brama, Si cangia
di repente in
In visi, in vezzi ed in lasciar chi l'ama.

Aria

Lusinga è del nocchier
Nel venticel legghier
Che placido lo invita a solcar l'onde.

Ma fuor del porto appena
I fiati suoi scatena,
E il scampo alla sua vita allor nasconde.
Lusinga è del nocchier...

Recitativo

O ingannato nocchiero,
Tropo incauto a dar fede a mobil aura.
Ti lasciasti condur fuori del porto,
E appena visto il mar restasti assorto.

Ma è più deluso amante,
Che nel mare d'amore
D'aura fallace d'amorosa spene Allettato il suo
core,
Mentre spiega il desio del proprio affetto, Ecco
improvviso, oh Dio,
Di sdegno ed odio insieme
Un turbine lo assale empio e malvagio, Che
predice al suo cor un rio naufragio.

Aria

Cor ingrato, dispietato,
Sol racchiude inganni e offese,
Sol nudrisce infedeltà.
Ma poi vuole giusto il cielo
Che se prova il stral d'amore
Non ritrovi che rigore,
Che disprezzi e crudeltà.
Cor ingrato, dispietato...

Maar dan, in haar borst
heerst een liefde die onheus is
Als de tranen en de zuchten
en het smeken om genade die een verliefde
verlangt, plots verandert in gelach, gehoon en
het verlaten van de minnaar

Aria

Bedrieglijk voor de bootsman
is die lichte bries
die hem kalm uitnodigt de golven te doorklieven
Maar nauwelijks de haven uit
Ontketent zijn volle kracht
en verhult de uitweg om te overleven
Bedrieglijk voor de bootsman

Recitatief

O bedrogen bootsman
Al te klaar om de grillige bries te vertrouwen
Je liet jezelf uit de haven leiden
En zodra je de zee zag, werd je verzwolgen

Maar nog meer misleid is de geliefde
wiens hart gelokt is
in de zee van liefde
door de valse brief van liefdes hopeloosheid,
zoals hij ook zijn hart uitstort
Plotseling – o God, aanschouw
Een sluwe, woest wervelwind van minachting
en haat slaat toe
voerspelt een ijzig scheepswrak voor zijn hart

Aria

Een ondankbaar, ongenadig hart
herbergt niets dan trucs en wonden
en voedt enkel wispelturigheid
Maar een eerlijke hemel verzekert
dat wanneer zo'n hart de kramp van liefde voelt
het slechts soberheid ervaart,
hoon en wreedheid
Een ondankbaar, ongenadig hart

biografieën

PRJCT Amsterdam

PRJCT Amsterdam is een jong barokensemble rondom countertenor Maarten Engeltjes, opgericht in 2017. Het ensemble wordt gevormd door een vaste kern van jonge, uitmuntende barokmusici. PRJCT Amsterdam staat voor vindingrijke programmering en concerten van wereldklasse. Artistiek leider Maarten Engeltjes zoekt daarbij vaak samenwerking met andere ervaren, internationaal gevestigde topmusici, als concertmeester en/of solist. In september 2017 presenteerde het ensemble met groot succes haar eerste project: Tranen van een moeder, met o.a. het Stabat Mater van Pergolesi, in samenwerking met de schrijver P.F. Thomése. De optredens kregen een buitengewoon positieve pers. Recentelijk oogstte PRJCT Amsterdam nog veel lof met het programma 'If Music be the Food of Love' met Andreas Scholl, o.a. met concerten in de Doelen, TivoliVredenburg en uitverkochte zalen bij AMUZ Antwerpen en Muziekgebouw aan 't IJ Amsterdam. Voor de komende jaren heeft PRJCT Amsterdam een groot aantal plannen, variërend van cd-opnames en diverse concerten tot grotere projecten. Wereldsterren als Rolando Villazon en Lenneke Ruiten zullen hieraan hun medewerking verlenen. PRJCT Amsterdam nam haar eerste twee albums op bij het prestigieuze SONY Classical label. Het eerste album 'Forgotten arias' werd in februari 2019 uitgebracht en het album cd 'Nicht Mehr Hier' kwam uit in 2020.

PRJCT Amsterdam

Maarten Engeltjes

Maarten Engeltjes (1984), zingt al vanaf zijn vierde jaar als jongenssopraan. Hij verleende zijn medewerking als sopraansolist aan meerdere CD-opnamen o.a. Allegri's Miserere Mei in de Dom van Riga. Op zijn zestiende maakt Maarten zijn debuut als Countertenor in Bachs Matthäus-Passion. Al snel volgden vele concerten in binnen en buitenland. Vervolgens studeert hij in 2007 cum laude met onderscheiding af aan het Koninklijk Conservatorium van Den Haag. Inmiddels is Engeltjes al jaren een veel gevraagd countertenor en werkt regelmatig samen met dirigenten als Ton Koopman, Jordi Savall, Reinbert de Leeuw en met gerenommeerde orkesten als het Los Angeles Philharmonic en Les Arts Florissants. In 2017 richt Engeltjes zijn eigen barokorkest PRJCT Amsterdam op, waarin hij naast de programmering en de zakelijke kant ook het dirigeren voor zijn rekening neemt.

Maarten Engeltjes © Hans van der Woerd

agenda tips

Zin in nog meer bijzondere barokconcerten?
Misschien zijn deze concerten wat voor jou:

zo 4 dec 22 | Jurriaanse Zaal, 20:15

Nederlands Kamerkoor en Les Talens Lyriques

Bachs Weihnachts-Oratorium

zo 26 mrt 23 | Jurriaanse Zaal, 20:15

drie keer Buxtehude

door Ensemble Correspondances

internationale barok-top

za 18 feb 23 | Laurenskerk, 20:30

Le Consort

Specchio Veneziano

ontdek het
programma op
dedoelen.nl

Stay in touch!

See you @dedoelen &

share your pictures #dedoelen

tickets & info:

www.dedoelen.nl

+31 10 217 17 17

Schouwburgplein 50, Rotterdam